

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол № 10 від
«11» червня 2025 р.

«НАРАТИВНА ПСИХОЛОГІЯ»

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>3</u>	<u>6</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>6</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Депутатов Владислав Олександрович

Доктор філософії в галузі психології, старший викладач кафедри психології

Контактна інформація: e-mail: 30.mm.bb@gmail.com

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Наративна психологія» відводиться **90** годин **3** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 6 семестру на 3-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для ефективного засвоєння дисципліни «Наративна психологія» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких предметів:

Пререквізити:

- Психологія особистості — дисципліна, що вивчає структуру, динаміку та розвиток особистості, її індивідуальні особливості та закономірності функціонування.
- Напрямки сучасної психотерапії. Інтеграція, діалог — курс, присвячений аналізу сучасних психотерапевтичних підходів та їх інтеграції у професійному діалозі для ефективної допомоги клієнтам.
- Основи психологічного консультування» — дисципліна, що формує знання та навички ведення індивідуального й групового консультування, спрямованого на підтримку та розвиток клієнта.
- Феноменологія в психології та психотерапії — курс, що досліджує феноменологічний підхід як метод розуміння суб'єктивного досвіду та його застосування у психотерапевтичній практиці.
- Основи психологічного консультування адиктивної поведінки — дисципліна, яка розкриває психологічні механізми залежностей та формує практичні навички консультування осіб із адиктивними проявами.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах і практиках:

- Індивідуальна та групова терапія — дисципліна, що вивчає теоретичні засади та практичні методи психотерапевтичної роботи з клієнтами у форматі індивідуальних консультацій та групових занять, акцентуючи увагу на динаміці міжособистісної взаємодії.
- Клінічна практика — курс, спрямований на формування практичних навичок психодіагностики, психокорекції та психологічного супроводу осіб із психічними та поведінковими розладами у реальних клінічних умовах.

- Рівні психологічних втручань в психосоціальному супроводі — дисципліна, що охоплює різні форми та рівні психологічної допомоги й підтримки, спрямовані на забезпечення ефективного психосоціального супроводу особи та груп у кризових і життєвих ситуаціях.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Наративна психологія» — спрямована на дослідження ролі життєвих історій та особистих наративів у формуванні ідентичності, осмисленні досвіду та психологічній практиці. Вона поєднує теоретичні засади гуманістичної та постмодерністської психології з практичними методами аналізу й реконструкції життєвих сюжетів.

Курс охоплює як фундаментальні положення наративної парадигми, так і прикладні аспекти її використання у психодіагностиці, консультуванні та психотерапії. Особлива увага приділяється розвитку навичок роботи з текстами, біографіями та автобіографічними матеріалами, а також застосуванню наративних технік у практичній діяльності психолога.

Дисципліна формує у здобувачів уміння аналізувати та інтерпретувати життєві історії, розвивати рефлексію, здійснювати реконструкцію проблемних сюжетів і створювати нові, адаптивні наративи. Вона інтегрує індивідуальний та соціокультурний вимір психологічної допомоги, сприяючи формуванню професійної компетентності майбутніх психологів і психотерапевтів.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Дисципліна «Наративна психологія» призначена для формування у здобувачів цілісного уявлення про наративний підхід як сучасну психологічну парадигму, що поєднує теоретичні та практичні аспекти роботи з життєвими історіями. Її метою є підготовка майбутніх психологів і психотерапевтів до використання наративних методів у професійній діяльності, зокрема у психодіагностиці, консультуванні та психотерапії.

Курс забезпечує розвиток умінь аналізувати, інтерпретувати та реконструювати життєві сюжети, сприяє формуванню навичок роботи з текстами, біографічними та автобіографічними матеріалами. Він інтегрує індивідуальний, соціальний та культурний вимір психологічної допомоги, що дозволяє майбутнім фахівцям ефективно працювати з клієнтами різних вікових та соціальних груп.

Призначення дисципліни полягає у забезпеченні професійної компетентності здобувачів, розвитку їхньої рефлексії та здатності застосовувати наративні техніки для підтримки особистісного зростання, подолання кризових ситуацій та формування нових адаптивних моделей поведінки.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою дисципліни «Наративна психологія» є формування у здобувачів системних знань про теоретичні засади та практичні методи наративного підходу в психології, розвиток умінь аналізувати, конструювати та інтерпретувати

життєві історії, а також застосовувати наративні техніки у психодіагностиці, консультуванні та психотерапії.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Наративна психологія» є:

- Ознайомлення з теоріями – вивчення основних концепцій наративної психології, її історії та сучасних напрямів.
- Формування навичок аналізу – розвиток умінь працювати з текстами, біографіями та особистими історіями клієнтів.
- Застосування наративних методів – використання технік реконструкції та редагування життєвих сюжетів у практичній діяльності психолога.
- Розвиток рефлексії – формування здатності до самопізнання через власні наративи та їх переосмислення.
- Інтеграція в психотерапію – оволодіння практиками застосування наративного підходу у консультуванні та психотерапевтичній роботі.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Наративна психологія» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- Теоретичні засади наративної психології та її місце в сучасній психологічній науці.
- Історію становлення та ключові концепції наративного підходу.
- Роль мови, тексту і дискурсу у формуванні та інтерпретації життєвих сюжетів.
- Методи та техніки аналізу й реконструкції наративів.
- Особливості застосування наративного підходу у консультуванні та психотерапії.

Уміти:

- Аналізувати життєві історії клієнтів та визначати їхній вплив на ідентичність.
- Інтерпретувати наративи з урахуванням соціального та культурного контексту.
- Застосовувати наративні техніки у психологічному консультуванні та психотерапії.
- Реконструювати та редагувати проблемні життєві сюжети клієнтів.
- Використовувати біографічні методи для психодіагностики та розвитку саморефлексії.

9. Зміст навчальної дисципліни

Змістовний модуль 1. Теоретичні основи наративної психології

1. Предмет і завдання наративної психології

Наративна психологія розглядає особистість крізь призму історій, які люди створюють про власне життя. Основним завданням є дослідження того, як індивідуальні наративи формують ідентичність, впливають на поведінку та

визначають способи взаємодії з іншими. Дисципліна вивчає психологічні механізми конструювання життєвих сюжетів та їх роль у саморозумінні. Вона також акцентує увагу на практичному застосуванні наративного підходу у консультуванні та психотерапії.

2. Історія становлення наративної парадигми

Наративна парадигма виникла на перетині психології, літературознавства та соціології, поступово утвердившись як самостійний напрям. Її розвиток пов'язаний із працями Дж. Брунера, М. Уайта та інших дослідників, які підкреслювали значення історій у формуванні досвіду. Важливим етапом стало поєднання гуманістичної психології та постмодерністських ідей. Сьогодні наративна парадигма є міждисциплінарною, інтегруючи різні підходи до розуміння особистості.

3. Наратив як форма конструювання досвіду

Життєві історії є способом осмислення минулого, теперішнього та майбутнього, створюючи цілісну картину досвіду. Наративи допомагають людині структурувати події, надавати їм значення та інтегрувати у власну ідентичність. Вони виконують функцію психологічної адаптації, дозволяючи переосмислювати травматичні переживання. Таким чином, наратив виступає інструментом самопізнання та розвитку.

4. Мова, текст і дискурс у психології

Мова є основним засобом формування та передачі наративів, адже саме через слова люди конструюють власні історії. Текст виступає матеріалом для аналізу психологічних процесів, а дискурс визначає соціальний контекст цих історій. Дослідження мовних структур дозволяє зрозуміти, як люди надають сенс подіям та взаємодіють із культурними нормами. У психології це відкриває можливості для глибшої інтерпретації досвіду клієнта.

5. Методологічні засади наративних досліджень

Методологія наративної психології включає якісні методи аналізу текстів, біографій та інтерв'ю. Основна увага приділяється інтерпретації смислів, які люди вкладають у власні історії. Використовуються техніки контент-аналізу, дискурс-аналізу та біографічного підходу. Це дозволяє досліднику виявляти закономірності у формуванні ідентичності та психологічних стратегій адаптації.

Змістовний модуль 2. Практика та застосування наративного підходу

6. Наративні техніки у консультуванні

У психологічному консультуванні наративні техніки допомагають клієнту переосмислити власні історії та знайти нові смисли. Вони спрямовані на виявлення домінуючих сюжетів, які визначають поведінку та емоційний стан. Психолог працює з клієнтом над реконструкцією цих сюжетів, відкриваючи можливість для позитивних змін. Такий підхід сприяє розвитку самосвідомості та внутрішніх ресурсів.

7. Реконструкція та редагування життєвих сюжетів

Реконструкція життєвих історій полягає у зміні проблемних наративів, що обмежують людину. Психолог допомагає клієнту знайти альтернативні інтерпретації подій та створити нові, більш адаптивні сюжети. Це дозволяє людині подолати негативні установки та розширити можливості для розвитку. Редагування наративів є важливим інструментом психотерапевтичної роботи.

8. Наративна психотерапія

Наративна психотерапія базується на ідеї, що людина може змінити своє життя, змінюючи історії, які вона про нього розповідає. Основним завданням є допомога клієнту у створенні нових сюжетів, що сприяють особистісному зростанню. Терапевт виступає співучасником у процесі переосмислення досвіду. Такий підхід особливо ефективний у роботі з травмами та кризовими ситуаціями.

9. Біографічний та автобіографічний метод

Біографічний та автобіографічний методи дозволяють досліджувати життєвий шлях людини через її власні розповіді. Вони використовуються як у наукових дослідженнях, так і в практичній психології. Аналіз біографій допомагає зрозуміти закономірності розвитку особистості та її адаптаційні стратегії. Автобіографічний метод сприяє саморефлексії та усвідомленню власного досвіду.

10. Наратив у міжкультурному та соціальному контексті

Наративи формуються не лише індивідуально, а й у соціальному та культурному середовищі. Вони відображають цінності, норми та традиції певної спільноти. У міжкультурному контексті наративи допомагають зрозуміти відмінності у світогляді та способах інтерпретації досвіду. Це відкриває можливості для роботи з різними соціальними групами та сприяє розвитку міжкультурної компетентності психолога.

9. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем для вивчення	Кількість годин			
	денна форма			
	у тому числі			
	усього	лекц	практ	с.р
Змістовний модуль 1. Теоретичні основи наративної психології				
1. Предмет і завдання наративної психології – визначення сутності та місця наративного підходу в сучасній психології.	10	2	2	6
2. Історія становлення наративної парадигми – розвиток ідей та ключові постаті у формуванні наративної психології.	9	2	1	6
3. Наратив як форма конструювання досвіду – роль життєвих історій у формуванні ідентичності та самосвідомості.	9	2	1	6
4. Мова, текст і дискурс у психології – значення мовних структур у створенні та інтерпретації наративів.	10	2	2	6

5. Методологічні засади наративних досліджень – принципи та методи аналізу життєвих історій у психологічній практиці.	9	2	2	5
Змістовний модуль 2. Практика та застосування наративного підходу				
6. Наративні техніки у консультуванні – використання історій клієнта для пошуку нових смислів та рішень.	9	2	2	5
7. Реконструкція та редагування життєвих сюжетів – методи зміни проблемних наративів.	8	2	1	5
8. Наративна психотерапія – практичні моделі роботи з клієнтами у терапевтичному процесі.	8	2	1	5
9. Біографічний та автобіографічний метод – аналіз життєвих історій як інструмент психодіагностики.	9	2	2	5
10. Наратив у міжкультурному та соціальному контексті – застосування наративного підходу у роботі з різними соціальними групами та культурами.	9	2	2	5
Усього	90	20	16	54

10. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Основи та завдання наративної психології – Визначте предмет і об'єкт наративної психології. – Охарактеризуйте основні завдання дисципліни. – Поясніть роль життєвих історій у формуванні ідентичності. – Проаналізуйте практичне значення наративного підходу.	6
2	Самостійне заняття 2. Історія становлення наративної парадигми – Опишіть етапи розвитку наративної психології. – Назвіть ключових дослідників та їх внесок. – Поясніть вплив гуманістичної та постмодерністської психології. – Розкрийте міждисциплінарний характер наративної парадигми.	6
3	Самостійне заняття 3. Наратив як спосіб конструювання досвіду – Охарактеризуйте процес структурування досвіду через наративи. – Назвіть функції життєвих історій. – Поясніть адаптивне значення переосмислення досвіду. – Проаналізуйте зв'язок між наративами та ідентичністю.	6
4	Самостійне заняття 4. Мова, текст і дискурс у психології – Опишіть мовні структури, що формують наративи. – Назвіть роль тексту як матеріалу для аналізу. – Поясніть значення дискурсу у створенні смислів. – Проаналізуйте вплив мови на інтерпретацію досвіду.	6
5	Самостійне заняття 5. Методологія наративних досліджень – Охарактеризуйте методи наративних досліджень. – Назвіть техніки аналізу життєвих історій. – Поясніть переваги якісних методів у психології. – Проаналізуйте біографічний та дискурс-аналіз.	5

6	Самостійне заняття 6. Наративні техніки у консультуванні – Перелічіть основні наративні техніки. – Опишіть роботу з історіями клієнтів. – Поясніть ефективність наративних методів. – Проаналізуйте роль психолога у переосмисленні сюжетів.	5
7	Самостійне заняття 7. Реконструкція та редагування життєвих сюжетів – Охарактеризуйте процес реконструкції життєвих історій. – Назвіть методи редагування проблемних наративів. – Поясніть психологічний ефект зміни сюжетів. – Проаналізуйте значення альтернативних інтерпретацій досвіду.	5
8	Самостійне заняття 8. Наративна психотерапія – Опишіть принципи наративної психотерапії. – Назвіть етапи роботи з клієнтом. – Поясніть роль терапевта у створенні нових сюжетів. – Проаналізуйте ефективність методу у кризових ситуаціях.	5
9	Самостійне заняття 9. Біографічний та автобіографічний метод – Охарактеризуйте біографічний метод у психології. – Назвіть особливості автобіографічного методу. – Поясніть переваги використання цих методів. – Проаналізуйте значення саморефлексії для клієнта.	5
10	Самостійне заняття 10. Наратив у міжкультурному та соціальному контексті – Опишіть соціальні фактори формування наративів. – Назвіть культурні відмінності у створенні життєвих історій. – Поясніть роль наративів у суспільному житті. – Проаналізуйте значення міжкультурної компетентності психолога.	5
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Брунер Дж. *Життя як наратив*. – Social Research, 1987.
2. Галецька І.І., Гнилко В.О. *Велика трійка наративної ідентичності*. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2025.
3. Гуцол К. *Наративна компетентність як чинник самопроектування особистості*. – Київ, 2020.
4. Чепелева Н.В. *Проблеми психологічної герменевтики*. – Київ: Міленіум, 2004.
5. Чепелева Н.В., Смульсон М.Л., Гуцол С.Ю., Шиловська О.М. *Наративні психотехнології*. – Київ: Главник, 2007.
6. Charon R. *Narrative Medicine: A Model for Empathy, Reflection, Profession, and Trust*. – JAMA, 2001.
7. Herman D. *Basic Elements of Narrative*. – Wiley-Blackwell, 2009.
8. Labov W., Waletzky J. *Narrative Analysis: Oral Versions of Personal Experience*. – Journal of Narrative and Life History, 1997.

9. Rudnytska S. *Narrative model of life competence development in wartime Ukraine*. – Bulletin of National Defense University of Ukraine, 2024.
10. White M., Epstein D. *Narrative Means to Therapeutic Ends*. – New York: Norton, 1990.

Додаткові:

1. Baumer S., Ferholt B., Lecusay R. *Promoting Narrative Competence through Playworld*. – Cognitive Development, 2005.
2. Chu S.Y. et al. *Development of Narrative Competence Scale for Medical Students*. – 2024.
3. Derrida J. *Positions*. – University of Chicago Press, 1982.
4. Gallagher S. *Narrative Competency and Hermeneutics in Education*. – 2011.
5. Herman D. *Story Logic: Problems and Possibilities of Narrative*. – University of Nebraska Press, 2002.
6. Hutsol K., Rudnytska S. *Diagnostic Toolkit for Narrative Competence*. – Технології розвитку інтелекту, 2021.
7. Lyotard J.-F. *The Postmodern Condition: A Report on Knowledge*. – 1979.
8. Romanovskyi O. *Роль наративної компетентності в розвитку лідерських якостей*. – Теорія і практика управління соціальними системами, 2024.
9. Zdorovets T. *Особливості наративної компетентності майбутніх практичних психологів*. – Проблеми сучасної психології, 2015.
10. *Наративна психологія: теорія, емпірика, практика*. – Збірник доповідей I Всеукраїнської конференції. – Кривий Ріг: КДПУ, 2020.

Інформаційні ресурси:

1. Digital Library NAES of Ukraine (lib.iitta.gov.ua in Bing) – електронні ресурси з психології та педагогіки.
2. [DSpace KDPU](http://dspace.kdpu.edu.ua) – збірники з наративної психології.
3. Visnyk NUOU (visnyk.nuou.org.ua in Bing) – статті з психології та наративних практик.
4. Національна академія педагогічних наук України – naps.gov.ua
5. Державна науково-педагогічна бібліотека ім. В.О. Сухомлинського – dnpb.gov.ua

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ **“ВІДМІННО”** отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, володіє елементами лікарської техніки, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ **“ДОБРЕ”** отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ **“ЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ **“НЕЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив'язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять.

Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни Fx, F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;

- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.